

Henvisning

Denne oversættelse følger teksten fra brochuren "Bruno Grönings Heilstrom" af Friedrich Retlow fra 1955.

Bruno Grönings Helbredende Strøm dens natur og dens virkning

Friedrich Retlow, 1955

FORORD

Bruno Grönings helbredelser har i hele verden fremkaldt den største opsigt og højeste forundring. Da de utallige helbredelsesresultater upåklageligt bevistes, håber de ligeledes utallige syge at blive befriet for deres lidelser gennem Bruno Gröning. De efterfølgende forklaringer og henvisninger skal gives, for at vise de helsesøgende vejen til Bruno Gröning og hans sygdomsovervindende kraft.

For at forstå forløbet af helbredelsen, og især at kende den helbredende strøms karakter, er det nødvendigt, at vi gennem en religiøs-åndelig tankegang overvinder den endnu vidt udbredte materialistiske måde at tænke på. Anerkendelsen af en åndelig, guddommelig verden, som omgiver og gennemtrænger vor jord, lader i det mindste ane, at vi hos Bruno Gröning har at gøre med en livsstrøm, der tilflyder ham fra en højere verden, og helbredende gennem ham fjerner sygdomme.

Den der benægter de åndelige kræfter og deres indflydelse på sundheds- og sygdomstilstande, vil ikke kunne forstå Bruno Grönings helbredende kraft og dens virkning, og af følgende grunde heller ikke kunne modtage den.

Da dette skrift frem for alt skal tjene til oplysning for de helsesøgende, og forudsætningerne være optegnet, som skal overholdes og må være opfyldt for modtagelsen af den helbredende strøm, er de videnskabeligt-metafysiske begrundelser blevet sat ind i slutningen af denne afhandling. Den, som interesserer sig for en indgående forklaring, bliver derfor henvist til slutkapitlet.

I Bruno Gröning træder en kraftstrøm os i møde, som øjensynligt tilflyder ham fra en højere verden, der gennem åbningen til de indre sanser åbenbares og giver sig udslag i ham og gennem ham. Han er et menneske, der råder over evner, som rager langt op over den nuværende menneskehed, og som er et enestående fænomen i vor vestlige verden. Kraftstrømmen tilflyder ham åbenbart fra det uudtømmelige livsreservoir, så der selv ved en nok så stor og vedvarende udstråling, aldrig indtræder en svækkelse eller udtørring deraf.

Det er betegnende, og samtidig karakteristisk for Bruno Grönings virke, at den helbredende krafts strømme uden en særlig indstilling og anstrengelse virker gennem ham. Uden nogen som helst anstrengelse, indstilling eller lignende foretagender, strømmer kræfterne ud. Med en ubesværet holdning, helt afslappet og uden nogen som helst anspændelse, træder han frem for de helsesøgende, som modtager strømmen. Han har aldrig ordineret en recept, eller nogensinde givet nogen speciel anvisning. Heraf er det tydeligt, at helbredelserne ligger helt udenfor enhver sædvanlig helbredende praksis. Bruno Gröning kalder sig med rette kun for et værktøj for en højere vilje og en strøm, der virker gennem ham, uden at han selv har tilføjet noget ekstra ved det. Hans udtalelse, som man gang på gang kan høre fra ham, nemlig at ikke han, men "DET" helbreder, finder sin forklaring i dette.

DEN HELBREDEDE STRØMS VIRKNING

Den helbredende strøm bliver overført til den syge fra den åndelige side. Sygdomsårsagerne, der ligger i forstyrrelserne, lammelserne eller andre hæmninger i sundhedsrytmen, bliver derigennem fjernet. I alvorlige tilfælde, som ved mangeårige lammelser, arthritis, gigt og indre lidelser, hvorved organerne næsten fuldstændig er sat ud af deres livsrytme, er en længere indvirkning påkrævet. I mange, også mangeårige lidelser, er der opnået øjeblikkelig helbredelse, som de følgende beretninger bevidner

Når det drejer sig om alvorlige lidelser, først og fremmest at belive de afbrudte og ikke mere harmonisk pulserende livsstrømme på ny, at tilføre dem kraft og sætte sundhedsrytmen i bevægelse, er en tilsvarende gentagen påvirkning nødvendig. Sådanne længere tids helbredelser ligger ikke i, at Bruno Grönings kraft er utilstrækkelig, men udelukkende i den naturlige opbygnings forløb og kræfternes regulering, i forbindelse med de tilsvarende forandringer i umiddelbar forbindelse med den fysiske krop og dens organer.

Bruno Grönings helbredende strøm er så stærk, at den altid kun bliver delvist anvendt, og doseret svarende til de enkelte tilfælde. Det er allerede blevet nævnt, at denne helbredende kraft har kosmisk karakter, og bliver næret af et kosmisk kraftfelt udtømmelige reservoir. Dermed forklares også den Gröningske helbredende virkning over store afstande, uden at han selv behøver at være til stede. I ham er der koncentreret en kraft, hvis stråling bliver ledet og sendt af ham, og som er i stand til at virke i hele livsområdet. Denne fænomenale kendsgerning kan sammenlignes med vores i dag så selvfølgelig anerkendte radiosender, der gennem radiobølgerne er i stand til at sende overalt, hvor bølgerne har et svingningsfelt, altså i hele jordens samlede område. Forskellen mellem disse og Bruno Grönings kraftstrømme består kun i, at vi ved radiosenderen har med radiobølger at gøre, som bliver sendt gennem den elektriske strøm, mens det hos Grönning drejer sig om en højere slags kræfter, som en levende vilje leder, og som virker som sundhedsstrømme på den menneskelige organismes finere modtager.

Hvis vi bliver ved sammenligningen med radiosendingen, så bliver også en kendsgerning indlysende, som har undret og skuffet mange helsesøgende, nemlig at den helbredende strøms virkning ikke i ethvert tilfælde fører til fuld helbredelse. Man kan sige, at strømmen helbreder enhver sygdom, men ikke enhver syg. Den tilsyneladende modsigelse ligger i den helsesøgendes evne til at modtage. Når man vil modtage lydbølgerne fra en bestemt radiosender, er det nødvendigt, at man indstiller sit modtagerapparat på den tilsvarende senders bølge. Sker dette ikke, så modtager vi ikke noget, og det ville være forkert og tåbeligt at påstå, at senderen ikke virker, eller at dens kraft er for svag, fordi den ikke når vores modtagerapparat. At der desuden findes gode og mindre gode modtagerapparater, skal også noteres. I ethvert af disse tilfælde er det ikke senderens kraftstrøm, der er skyld i en ugunstig eller slet ingen modtagelse, men ene og alene modtageren eller hans apparat.

Nøjagtig sådan er det ved Bruno Grönings kraftstrøm. Den syges fysiske opførsel og den tankemæssige kvalitet bestemmer i høj grad, hvordan den helbredende strøm bliver optaget i organismen, og hvordan den kan virke i ham. Mange syge venter udelukkende deres helbredelse gennem den ydre virkning, uden derved i det mindste at inddrage den tankemæssige holdning, som er nødvendig for at kunne optage strømmen og lade den virke i sig.

En af de mest forbavsende virkninger af den helbredende strøm består i, at den er i stand til på afstand at skabe et kraftfelt, der formår at omfatte hundreder af mennesker samtidig, som så modtager kraften. Massehelbredelserne, hvor i det mindste et flertal af mennesker mærker den helbredende virkning, hvoriblandt der også sker spontanhelbredelser, er en kendsgerning, som uimodsigeligt bliver bevidnet af deltagerne. De helsesøgende er derved blevet indesluttet i et kraftfelt, indenfor hvilket de ved hjælp af "Gröningsenderen" modtager den helbredende livsstrøm, der kommer dem til hjælp ved overvindelsen af sygdomstilstandene.

Når derved de syges egne, positive kræfter bliver frigjort gennem religiøs overbevisning, begejstring og indre løftelse medvirker, fuldbyrdes de forandringer, sjæleligt og fysisk, som bliver betegnet som mirakelhelbredelser, da den indre lovmæssighed ved disse forløb i almindelighed ikke bliver erkendt.

Ved alle disse processer drejer det sig ikke om suggestion, indbildning eller endog hypnotisk påvirkning. Bruno Gröning afviser enhver indflydelse af denne art, men sender udelukkende den i ham åbenbarende kraftstrøm, uden at antaste menneskets frie vilje. Når han betegner den tankemæssige modtagelighed og et troende sind som en forudsætning for modtagelsen af strømmen, så sker det ud fra de allerede forklarede grunde, hvorved patienten genvinder forbindelsen med sin højere natur, og det er nøjagtig det modsatte af en medial tilstand.

FORUDSÆTNING FOR HELBREDELSEN

Hvad har vi at gøre med kræfterne og tilstandene, som godt nok ikke er synlige for vore øjne, men som alligevel er til stede. Således er tankerne mentale dannelser, der kan fortætte sig sådan, at de som bekendt kan sætte sit præg på udseendet og menneskets karaktermæssige holdning. At tankerne er levende former, dannet af den oversanselige verdens fine stof, bliver næppe mere betvivlet, da tankelæsningens og tankeoverføringens faktum er alment kendt.

Der er gjort mange erfaringer om, at Bruno Grönings helbredende strøm kun fandt ringe optagelse og virkning, fordi de syge ubevidst afskærmer sig. Bekymrede tanker, også tankerne på egen sygdom, såvel som naturligvis også skepsis og manglende tro er hindringer, der står i vejen for kraftens indstrømning. I et kar, der er lukket fast til med et dæksel, kan man ikke hælde noget flydende. Og selv sollyset kan ikke nå os, når vi trækker noget tæt for vinduerne i værelset, hvor vi befinder os.

Ved helbredelserne gennem Bruno Gröning har vi med hændelser at gøre, som ligger på det åndelige, sjælelige område. Vi må derfor være særlig opmærksom på de åndelige kræfter, altså tankerne og fornemmelserne i vort sind.

For stærkest muligt at kunne modtage Bruno Grönings helbredende strøm, er det nødvendigt at gøre sit bedste for at udelukke sine egne udstrålinger, altså alle selvrådige, egoistiske og forstyrrende tanker. Vi har her at gøre med de samme krav, som vi hele tiden finder i de religiøse lærere. For at få del i den guddommelige nåde, må sjælen åbne sig i taknemmelig tro på det guddommelige. Vi må "blive som børn" for at kunne modtage det guddommelige gode. Ikke umyndig og uden ansvar, men uden skyld, uden misundelse, had og uden begær efter verdslig magt, jordisk besiddelse og nydelse. Gang på gang finder vi de religiøse krav udtalt, at mennesker skal udelukke og glemme sit jordiske jeg, for kun i den troende, mod det gode og sande henvendte sjæl, kan det guddommelige blive åbenbaret. Erfaringen har i

talrige tilfælde dokumenteret, at de beskedne, som ydmygt og ærefrygtigt overlod deres skæbne og helbredelse til Gud, hurtigst modtog den helbredende strøm og den fulde helbredelse. Men de, der stolte, selvbevidste og krævende forlangte helbredelsen, forhindrede gennem den egoistiske vilje indstrømningen af den højere kraft, og kunne kun i ringe grad eller slet ikke modtage helbredelsen.

Med henblik på denne vigtighed af den helsesøgendes sindstilstand, skal ordene forstås, når han gang på gang siger: "Ikke forlange, men opnå!"

Det er en videnskabelig kendsgerning, at tanker og følelser har deres særlige udstråling, og at der fra dem udgår energikilder, som virker bestemmende på omgivelserne. At sådanne egenstrålinger kan stå hindrende i vejen for den helbredende strøms indflyden og afskære den vejen, er på den måde absolut forståelig.

Det sker heller ikke sjældent, at personer, som tager sig af den syge, forældre, familiemedlemmer o.a., med deres bekymringer, tvivl og længelsfulde forventninger, med forstyrrende signaler afskærmer den, de skal beskytte, og derigennem ubevidst svækker eller umuliggør helbredelsen.

Det er bestemt ikke nemt at gøre sig fri for tvivlens tanker, ængstelser og dagligdagens bekymringer. Disse tanker indhyller mange mennesker som i en mørk kappe. Ethvert menneske har sin tanke- og følelsesverden, hvis udstråling uden ord og handling afgørende er bestemmende og har indflydelse på hans omgivelser.

En fuldstændig beherskelse eller udelukkelse af tanker eller tankeudstråling, er vel kun mulig for en helgen. Det er heller ikke nødvendigt for modtagelsen af den helbredende strøm. Dog må en frigørelse af forstyrrende og isolerende følelser være gennemført. Denne forudsætning er begrundet i det åndelige livs love, og i vekselvirkningen mellem de kræfter, der er til stede her.

Et religiøst menneske, der med et troende sind henvender sig til en guddommelig viljes styrelse, og betragter sin krop som huset, hvori hans åndelig individualitet bor, bliver nemmest befriet fra de begrænsende og afsondrende tanker. Han står som en iagttager overfor sin organisme, og betragter afslappet, hvilke virkninger og forandringer der sker gennem den helbredende strøm.

"Tænk ikke på sygdommen", er gang på gang Bruno Grönings krav, for gennem tanken på den, holder vi den fast. "Vi sidder på sygdommen", og forhindrer dens fjernelse. Af disse grunde er der gjort den erfaring, at hos syge med den samme lidelse bliver den ene hurtigt helbredt, mens der hos den anden gennem dennes "fastholden" kræves flere ganges påvirkning. Religiøsitet og troen på Gud er derfor egenskaber, som Bruno Gröning gang på gang kræver som forudsætning for sine helbredelser.

Religiøsitet og troen på Gud er dog på ingen måde kun et middel til helbredelse og opnåelse af sundhed. Det er i sandhed snarere omvendt. Det er hans stræben,

gennem sjælelig bearbejdelse at føre mennesker tilbage til det guddommelige. Et gudvelbehageligt liv er indholdet af hans krav, er målet for hans stræben, og tilbageføringen til sundhed, gælder for ham kun som forudsætning for at finde tilbage til Gud igen.

DEN HELBREDEDE STRØMS VIRKNINGER

Som allerede forklaret, flyder kraftstrømmen ind i mennesket, styrker livskredsløbet, fører de træge eller lammede livsrytmer tilbage til deres sunde og normale svingningstal, og fylder dermed den svækkede og uharmonisk arbejdende organisme med ny kraft. Strømmen virker naturligvis især i de dele, som er det livgivende og opretholdende element i det syge organ. Da hver celle og hvert organ i vores krop har sit grundlæggende åndelige felt, og enhver sygdom i vores krop har sin årsag og grundlag i det ernærende og opretholdende åndelige svingningsfelt, bliver også sygdommen i den fysiske krop fjernet gennem opfyldningen og reguleringen af livskraften.

De ydre virkninger, der viser sig i kroppen gennem strømmen, er som en meget svag elektrisk strøm, forbundet med en gennemvarmning, gennemblødning og afspænding af det syge organ, mest kroppens. Foruden det nævnte er virkningen af den helbredende strøm naturligvis meget forskellig og mangfoldig, alt efter sygdommens tilstand. Således kan smerterne hos den ene hurtigt forsvinde, mens der hos den anden kommer smerter, som først opstår gennem forandringerne i organismen. Det er vigtigt, at der viser sig forandringer, som lader forstå, at den syge har optaget den helbredende strøm, og at organismen reagerer. Spontane helbredelser af alvorlige lidelser, som har varet i årtier, og som hverken har kunnet lindres eller fjernes gennem lægelige anstrengelser, har Bruno Gröning gennemført i stort tal.

En afspænding og frigørelse af lammede og deformede lemmer bliver derfor ofte opnået øjeblikkeligt, så lamme, der i mange år ikke har kunnet gå, forlader deres kørestol eller smider deres krykker til side, og blev i besiddelse af deres fulde bevægelsesfrihed. Samme resultater sker ved blindhed, døvhed, stivnede led og alvorlige indre lidelser. Der findes praktisk talt ingen sygdom, som er i stand til at modstå den helbredende strøm, forudsat, at den syges indstilling ingen forhindringer stiller imod strømmen.

At Bruno Grönings personlige nærvær også er ønskelig i vanskelige og komplicerede tilfælde, skyldes de forandringer, som helbredelsesprocessen frembringer. Ved Bruno Grönings helbredende metode drejer det sig jo heller ikke om mirakler, som sker udenfor livs- og naturlovene, men om lovmæssige processer, der ligger på et finstofligt område. Ved en gentagen oplysning gennem Bruno Gröning, kan han

stadig tage bestik af den syges tilstand, og lade sin strøm virke i svagere eller stærkere kredsløb.

Grönings personlige tilstedeværelse er dog ikke nødvendig. For virkningen af hans helbredende strøm, er der indenfor vores planets store æteriske felt hverken afstandsmæssige eller tidsmæssige begrænsninger, ligesom radiobølgerne uhindret virker hinsides de jordiske grænser for tid og rum. Talrige tilfælde bevidner, at syge på lang afstand opnåede deres sundhed gennem strømmen, og nøjagtig på klokkeslet meddelte modtagelse af den helbredende bølge. Disse fjernvirkninger indtager en stor plads i Bruno Grönings virke.

Ved helbredelserne, hvor Bruno Gröning ikke er til stede, finder

STANNIOLKUGLERNE

i mange tilfælde anvendelse. De er formet af ham selv, og opladet med hans strøm. De er magnetisk i stadig forbindelse med ham, og udgør på en vis måde en mellemsender, der udstråler den helbredende kraft på samme vis og af samme karakter, som det er tilfældet hos Bruno Gröning selv. Kuglens helbredende virkning er så stor, at alvorlige og de alvorligste sygdomme er blevet forbedret eller helt er forsvundet gennem dens stråling. Kuglens opladede kraft forsvinder ikke, da den stadig bliver opladet gennem den strøm, som Bruno Gröning sender, uden at han derved behøver at tænke specielt på de enkelte centre, eller at et og andet skulle kunne blive glemt. Mange mennesker kan takke stanniolkuglen for genopnåelsen af deres sundhed, uden at disse mennesker nogen sinde var i personlig forbindelse med Gröning, eller har lært ham at kende ved at se ham.

Den helbredende kugle kan anvendes på forskellig måde for at opfange dens strøm. Efter Grönings anvisning er det bedst, når man i siddende stilling, hvor ryggen så vidt muligt ikke er lænet mod noget, tager den i højre hånd. For at lette og muliggøre strømmens harmoniske omløb, skal hænder, knæ og fødder ikke røre ved hinanden i denne siddende stilling.

Den helbredende virkning bliver fremmet, når den syge derved befinder sig i en rolig sindsstemning, og hverdagens bekymringer, plager og interesser ikke lægger beslag på ham. Det er vigtigt at gøre sig fri af den slags tanker, og også udelade tankerne på egen sygdom. Det er fordelagtigt i stille ophøjelse at forholde sig som en objektiv iagttager overfor sin krop, og opmærksomt lytte ind i sig selv, efter hvilke fornemmelser og forandringer der sker i kroppen gennem kraftstrømmen. Enhver forandring, som f.eks. temperaturændring, trækkende, stikkende, varmende eller afkølede tilstande, som i givet fald også kan være smertefulde, tyder på, at strømmen er blevet modtaget og er virksom.

Man forbliver i denne indre og ydre holdning, så længe forandringerne gør sig bemærket, og strømmens virkning kan føles. Derefter kan den siddende holdning afbrydes, og alt efter den syges skøn gentages i overensstemmende tidsafsnit.

Det står endvidere den syge frit for at anvende stanniolkuglen sådan, som han anser det for rigtigt og virkningsfuldt. Sådan kan kuglen f.eks. ved iskiassmerter eller gigtlidelser anbringes på de syge dele af kroppen ved hjælp af tørklæde eller strømpe. Dette kan især anbefales under søvnen om natten. Under søvnen foregår helbredelsesprocessen meget mere virkningsfuldt end om dagen, da tankerne og følelserne er faldet helt til ro, og livsstrømmene og den helbredende kraft derfor uindskrænket kan flyde gennem organismen.

Foruden den nævnte kugle, har Bruno Gröning "påvirket" mange andre genstande som f.eks. billeder, skulpturer, sten, bøger såvel som krykker og stole med sin strøm, hvad der har samme virkning som den, der er beskrevet i forbindelse med stanniolkuglen. Kraftstrømmen i disse genstande bliver opretholdt, og udtømmes ikke af de allerede forklarede grunde.

Disse kendsgerninger må forekomme den materialistisk tænkende, der anser den grove, fysiske omverden for den eneste tænkelige, gådefulde og utrolige. Det er også nødvendigt at have en højere indsigt i vor planets finstofflige sfære og dens virkninger, for at kunne forstå begivenhederne om Bruno Gröning.

Mangfoldighederne i den jordiske verdens vekselvirkninger, hensætter os i forbavselse og undren ved de uophørlige opfindelser. De finstofflige kraftfelter og områder, usynlige for vore øjne og ikke målelige med fysiske instrumenter, giver med deres stoffers langt større bevægelighed og højere svingningstal, langt større muligheder for beherskelse af kræfter og love, end vi i almindelighed kender og forstår dem. Den ikke-fysiske verden med dens svingninger, kræfter og muligheder, er et skjult rige for det materialistisk tænkende menneske, og når hændelser og virkninger derfra virker ind på vores vante, fysiske verden, så betegner den ene dem som bedrageriske fantasier, og den anden som et mirakel. De er ingen af delene, men udelukkende anvendelse og udøvelsen af et højere kendskab og finere kræfter, som endnu ikke er udforsket af den officielle videnskab, og derfor endnu er ukendt. Således træder i Bruno Grönings virke evner frem, som må betegnes som gådefulde og vidunderlige. Hans

CLAIRVOYANT BEGAVELSE

ytrer sig på forskellig måde. Det er allerede blevet omtalt ved "peilingen", som er en clairvoyant gennemtrængning af den menneskelige organisme, der kan sammenlignes med det, som sker ved hjælp af røntgenstråler, hvorved det er muligt for Bruno Gröning at erkende sygdomstilstanden så upåklageligt, som det ikke er

muligt gennem fysiske instrumenter eller målinger. Mange gange optager han sygdomsbilledet af en helsesøgende som et lynhurtigt åndeligt fotografi, og overfører det til en anden person, som så fornemmer sygdomstilstanden ligesom den syge selv. Bruno Gröning lader så den, der har fået billedet overført, beskrive sygdomstilstanden i alle enkeltheder. Den syge bekræfter så højst forundret den nøjagtigt rammende beskrivelse.

En sådan overførsel af sygdomsbilledet til en anden person, er især fordelagtig for at erkende sygdomsbilledet ved syge børn. Frem for alt betjente han sig af denne metode, for på kortest mulig tid at optage og skriftligt fastholde flere sygdomsbilleder. I alle tilfælde gennemskuer han selv den syges tilstand med absolut nøjagtighed og sikkerhed.

Det er af de antydede grunde forståeligt, at Bruno Gröning ikke fra de helsesøgende vil vide noget om deres sygdomme, da han gennem sin clairvoyance er i stand til bedre og hurtigere at se, hvilken sygdom det drejer sig om. "Fortæl intet og spørg ikke", er udtalelserne, man gang på gang hører, når han beskæftiger sig med de syge.

Hvorvidt hans clairvoyante evne rækker til at se personer og hændelser i nærmere eller fjernere afstand, kan ikke siges med bestemthed, da han ikke udtaler sig om det, og afviser spørgsmål i den forbindelse. Dog er det, ud fra spontane udeladelser om bestemte begivenheder klart, at han har denne evne, i det mindste til en vis grad, når han selv indstiller sig på det.

Med hensyn til sygdommens aftagen til den fulde helbredelse, skal der desuden henvises til en kritisk tid, som af Bruno Gröning bliver kaldt

REGULERINGSPROCESSEN.

Det drejer sig ved helbredelsen gennem kraftstrømmen om det samme, som ved enhver anden helbredelse, selv om midlet her er et andet, end hvad der ellers bliver anvendt. Men her som der sker der forandringer i kroppen, som opstår gennem overvindelsen og fjernelsen af sygdommen. En ny livsstrøm trækker gennem de lammede eller svækkede organer, fjerner fremmede stoffer og gifte, løsner kramper, afstøder alt, hvad der ikke er "sundhed", og arbejder dermed på en omstilling, som tager kortere eller længere tid, og som ikke foregår uden følgefænomener.

Således kan det ske, at der indenfor disse overgangsprocesser optræder smerter, som ikke tidligere kunne mærkes, og at der kommer tilstande, som kan give anledning til foruroligelse. Disse reguleringsforekomster og reguleringssmerter, som Bruno Gröning kaldte dem, er naturlige processer, som følger med helbredelsesprocessen, og som ikke kan undgås. Dermed være på ingen måde sagt, at disse lidt ubehagelige tilstande må optræde ved ethvert tilfælde. De bliver nævnt

her, for at de kan forstås som det, de er, og for at undgå den forkerte opfattelse, at der ikke sker en helbredelse, men blot et tilbagefald.

Der er derfor fare for, at en syg under denne overgangstid tror, at han er faldet tilbage i sin gamle sygdom igen, og for at lindre smerterne, som måske er stærkere end tidligere, tager bedøvelsesmidler eller lignende medikamenter, der så ikke kun tilbageholder helbredelsesforløbet, men måske helt kan standse det.

Sædvanligvis klinger reguleringssmerterne mere og mere af, selv om det også kan ske, at de undertiden kan tage til gennem ydre påvirkninger, f.eks. ved forkølelse, overanstrengelse eller lignende, som kan gøre disse smertefulde fænomener mærkbare. Rekonvalescenten må vide, at hans helbredelse kræver tålmodighed og skånsomhed.

Af stor betydning for denne overgangstid, og tiden til sundheden igen er sikret, er tankelivet. Især ved helbredelser gennem Bruno Grönings kraftstrøm, som den materialistiske verden står afvisende og uforstående overfor, er der fare for, at nedsættende meninger og ondskabsfulde domme stormer ind på den syge, for med suggererende magt at fratage ham troen på Grönings kunnen, og dermed ødelægge troen på helbredelsen. Det er forståeligt, at sådan en skadelig indflydelse, især når den bliver optaget i den syges følelser, undertrykker og ødelægger den stadigt virkende og indflydende helbredende strøm. Mange tilbagefald til den tidligere sygdomstilstand, kan føres tilbage til denne ødelæggende virkning af negative tanker.

Tanker er kræfter, der har deres specifikke svingning og udstråling. Ligesom en ovn kan udstråle velgørende varme eller forgiftende kuldunster, sender mennesket gennem sine tanker uafledigt enten sunde, opløftende kræfter ud, når han tænker noget godt, eller usunde nedslående, når han er optaget af dårlige tanker.

Når derfor syge, hos hvem der er sket en helbredelse, fra at være i harmoniske omgivelser af gode, hjælpsomme og optimistiske mennesker, kommer i en anden kreds af spottere, tvivlere og ikke-troende, og må blive der, kan der af de nævnte grunde komme tilbagefald, hvis årsager ikke kan ses udefra.

Det er derfor en klog forholdsregel, ved et sådant skift af omgivelser, ligesom i det hele taget i omgang med skeptikere og uvidende, så vidt muligt at forholde sig tavs om en indledt helbredelse gennem strømmen. Først når overgangstiden er slut, og sundhedstilstanden viser sig at være fast forankret og sikret, skulle vi frit tale om det, og skulle så også føle os forpligtet til at aflægge en klar og kraftfuld bekendelse. En sådan er da en selvfølgelig tak til Bruno Gröning, gennem hvis virke vi igen er kommet i besiddelse af det kostbareste jordiske gode, sundheden. Det bekendende vidnesbyrd om en fuldbragt helbredelse er samtidig en vis hjælp for ham, som han endnu har brug for, i den tunge kamp med en uforstandig verden for at opnå frihed for sit velsignelsesrige arbejde.

AFSTANDTAGEN FRA MATERIALISMEN

Vi befinder os i en vigtig tidsalder, hvor forskningen om metafysik og åndsvidenskab giver erkendelser om verdensaltets og menneskets indre natur, som de sande vise og oplyste til alle tider kendte, men som gennem materialismen var blevet begravet, løjet om og glemt.

Materien, det ydre håndgribelige stof, der gennem en tidsalder blev betragtet som den eneste virkelighed, er gennem den videnskabelige forskning og gennem filosofisk udredning endegyldigt blevet detroniseret. Stadig bliver det mere erkendt, at materien er bunden kraft, og at kraft ikke er andet end forfinet stof. Bag de vekslende former i den erkendelige verden, er livets ocean med sine energier og kraftstrømme gemt, som ernærer alle skabninger, opbygger og giver dem eksistens.

Livselementet, det åndelige, usynlige grundlag for alle væsener og tilsynekomster i verden, kan ikke ses med fysiske øjne, ikke gribes med hænder, ikke vejes på vægten, og ikke dissekeres med knive. Men dette usynlige livshav, hvorfra planters, dyrs og menneskers organiske virksomhed udspringer, og som virker ind på de materielle legemer, er alligevel til stede. Når materialisten hævder, at det han ikke kender ikke eksisterer, så bliver der dermed sagt, at et sådant menneske bilder sig ind, at han allerede er i besiddelse af alvidenhed, og at der ikke kunne findes noget i verden, som han endnu måtte lære. Men hver ny afsløring har gjort en ende på dette storhedsvanvid, og alle indsigtfulde lærde er til slut kommet til den overbevisning, at, som den store Newton siger, "vi kun er børn, der leger ved stranden, mens virkeligheden ligger foran os i det store, endnu uudforskede ocean."

Den blinde materialismes tidsperiode er forbi, og de fleste af de indsigtfulde nutidige tænkere nærmer sig igen et højere åndeligt standpunkt, som de store vise til alle tider har indtaget og repræsenteret. Det er virkelig tilfældet, at den moderne videnskab ved hjælp af de fineste instrumenter har undersøgt opbygningen af den menneskelige krop til de mindste enkeltheder, så den moderne kemi kender mere til stoffers og metalleres ydre forhold end de gamle alkymister. Men repræsentanterne for åndsvidenskaben vidste både i de gamle tider og i nutiden meget mere end vor materialistiske videnskab, om de hemmelighedsfulde kræfter i verdenssjælen, der er til stede bag tingene, og som dermed virker i alle skabninger og former. Åndsvidenskaben kender udenfor den menneskelige krop mange vigtigere dele af den menneskelige konstitution, nemlig de indre, åndelige centre, som virker i den synlige krop.

Ifølge materialismen er mennesket med sin tænkning, vilje og fornemmelse en funktion af den fysiske krop, og især hjernen.

Åndsvidenskaben betragter derimod mennesket som en sjæl, hvis bevidste og organiserende kraft opbygger og opretholder den fysiske krop. Kroppen er kun huset, mennesket som åndelig individualitet bebor. Ved husets behandling nå man derfor ikke lade beboeren ude af betragtning, fordi huset bliver bygget af denne bygmester

selv, og bliver opretholdt gennem ham. Selv om også et nøjagtigt kendskab til den materielle krop og dens organer er en nødvendighed, så er det jo af endnu større vigtighed at kende de kræfter, som beliver og gør organerne funktionsdygtige. Det er disse æterisk-åndelige kræfter, man kortfattet kalder sjælen.

MENNESKETS ÆTERISKE KROP

Vi skal betragte verdensaltet med alle dens skabninger som det guddommelige livs og viljes åbenbaring, der sætter verdenssubstansen i forskelligartede svingninger. Jo højere, hurtigere og mere åndelige svingningerne er, jo mere åbenbares de guddommeligt-harmoniske kræfter. Jo mere stofflige og langsomme svingningerne er, jo mindre kommer det højere liv og bevidsthed til udtryk. Åndsvidenskaben taler derfor om flere svingsningsområder om vores planet, der gennemtrænger og omgiver hinanden.

Med hensyn til afklaringen af Bruno Grönings helbrederfænomen, er det frem for alt nødvendigt at forstå, at vores planet er omgivet og bliver gennemtrængt af et æterisk felt, og at vores fysiske jord kun er en fortætning af en usynlig, æterisk globus. At dette usynlige er til stede, behøver ingen mere at bevise, da radiosenderen jo hele tiden sender os lydbilleder over de æteriske bølger.

Solsystemets og planetens æteriske felt er bærer af alle livskræfter. Deri svinger alle magnetiske og elektriske strømme, og beliver ethvert væsen og skabning i verden, hvert atom, hver plante, hvert dyr og hvert menneske.

Ligesom planeten er sammensat af de antydede kraftfelter, hvis groveste er den fysiske jord, har også mennesket den samme sammensatte opbygning. Mennesket fører en jordisk tilværelse ved hjælp af sin fysiske krop, hans livskraft har sit grundlag i den æteriske krop, lidenskaberne og følelserne svinger i hans æteriske astralkrop, og en højere slags kræfter, tanker og moralske kræfter, tilhører endnu finere og mere åndelige svingningsfelter. Alt i naturen er liv. De synlige ting er ikke livet selv, men dets åbenbaringer i det ydre. Den samme kraft, som er gældende i naturen, er også virksom i mennesket; den samme lov hersker i dem begge.

At ethvert menneskes jordiske krop bliver belivet og gennemtrængt af en æterisk organisme, er allerede blevet erkendt som en kendsgerning. Man kalder den for den flydende eller od-kroppen. Denne æteriske krop er forskellig for hvert menneske. Derfor har også hvert menneske en stærkere eller svagere livskraft. Uden den æteriske krop er mennesket kun et lig.

At man ikke kan se den æteriske krop, er intet bevis for at den ikke eksisterer. Man kan heller ikke se luften, og alligevel lever vi i den som fiskene i vandet. Mange forskellige erfaringer og fænomener i vort jordiske legeme vidner om den æteriske krops eksistens og virksomhed. Ligesom den er bærer af livskraften og

livsfornemmelsen, er den også bærer af enhver følelse der ytrer sig i kroppen. Uden den æteriske krop ville mennesket ikke føle nogen fysisk smerte. Ved narkose, f.eks. under en operation, bliver den æteriske krop til en vis grad trængt ud af den jordiske krop, hvorved der opnås ufølsomhed for smerter. Det er også kendt, at ved amputerede lemmer, hvorved den æteriske krop forbliver uforandret, har vedkommende endnu de tilsvarende fornemmelser i den arm eller det ben, der ikke mere er til stede.

I normal tilstand er den æteriske krop tæt forbundet med den jordiske krop. En adskillelse af dem medfører døden. For uden den æteriske krop er der ingen livsvirksomhed.

Da enhver del af vort jordiske legeme, hver eneste lille celle, er omkredset og gennemstrømmet af den æteriske krop, er det nemt at forstå, hvilken indflydelse den æteriske krops kvalitet har på vort fysiske velbefindende, især ved sygdomstilstande, deres årsager og helbredelse.

SYGDOMME OG DERES ÅRSAGER

Harmoni, orden og sundhed er åndens lovmæssige udtryk i naturen. Hvor denne orden og harmoni bliver forstyrret, opstår der uorden, forstoppelse, forskydning, tryk osv., i den enkelte skabning såvel som i det sociale liv og i hele naturen. Sygdom er en følge af en forstyrrelse og svækkelse af de harmonisk virkende livskræfter, hvorigenennem deres indflydelse på kroppen bliver hindret.

Der findes mange slags sygdomme, alt efter hvordan de viser sig, og hvilket organs virksomhed der er forstyrret. I almindelighed kan man tale om tre slags sygdomme: fysiske, moralske og intellektuelle. Alt efter sygdommens art, er også årsagerne forskellige. Sygdommen såvel som selve årsagen bliver, alt efter det standpunkt mennesket indtager, forskelligt bedømt og betegnet. Ud fra dette findes der forskellige helbredende metoder, gennem hvilke man forsøger at fjerne sygdommene.

Det er en selvfølge, at menneskeheden kun kan blive helbredt fra de talløse sygdomme, ved at man undgår årsagerne. Men det forudsætter jo, at man kender dem. Den materialistiske videnskab vil ikke kunne befri menneskeheden for byrden af sygdomme, fordi den ikke kender de indre årsager til sygdommen, men benægter de sjælelige kræfter og kraftstrømme. Hjælp kan mennesket kun til en vis grad få udefra, da enhver selv må skaffe sig en klar indsigt i livets love. For kun de der kender dem, kan opfylde lovene. Erkendelse og opfyldelse af livets love, kan betegnes som vort livs opgave. De er den guddommelige vilje i naturen.

DEN HELBREDENDE METODE

Der findes mange forskellige helbredende metoder, hvor hver kan notere bestemte resultater. At drøfte og sammenligne de enkelte metoder, er ikke hensigten med dette skrift. Der skal kun henvises til to grupper af helbredende metoder: dem, hvor ydre, materielle lægemidler anvendes, og andre, hvor der anvendes usynlige, åndelige kræfter, som ligger i menneskene selv.

I virkeligheden er alle helbredende metoder, også de materialistiske, som betjener sig af ydre midler og medikamenter, metoder af indre okkult art. For alle af præparater udvundne stoffer bliver gennem optagelsen forvandlet til kræfter, som virker ind på menneskets æteriske krop, og herfra har indflydelse på den jordiske krop. Dette gælder især ved den homøopatiske måde at helbrede på, hvor tilberedningen af helsemidlet finder sted i stor fortynding. Virkningen af en kraft vokser med forfinelsen eller fortyndingen af det tilgrundliggende stof. Enhver kraft er stofflig, fordi det uden stof ikke giver nogen kraft. Materie er bunden kraft, og kraft er ikke andet end stof i fortyndet tilstand. Virkningen af det homøopatiske helbredende middel ligger i udløsningen af æterens energi.

Da hvert organ i den menneskelige krop svarer til den tilgrundliggende del af den æteriske krop, og alle sygdomme beror på forstyrrelser i de æteriske kraftstrømme, bliver disse forstyrrelser gennem det homøopatiske helbredende middel og dets energiudløsning fjernet, hvorefter sygdommen i kroppen bliver fjernet. Virkningen beror på det tilgrundliggende middels kraftpotens, eller æterlegemets svingningstal.

En direkte virkning uden ydre middel sker gennem magnetismens helbredende kraft. Den kraft, som virker her, er prana, livsenergien, som, hvad der allerede er forklaret, fylder hele solsystemet, og er det opretholdende og opbyggende element i alle skabninger. Det er også ethvert menneskes livselement, og har sit sæde og støtte i den æteriske krop. Ethvert menneske har sin særlige livsmagnetisme. Mange har den i særlig høj grad, hos andre er den ringe, og de pulserende rytmer er svage og træge. En magnetisør af kaldelse er et menneske, der råder over en stor pranastrøm, og derfor kan "opfylde" og styrke et sløvt, svagt eller forstyrret livskredsløb hos en syg, hvad der så fører til patientens helbredelse.

Da hver celle og hvert organ i vores krop har sit grundliggende æteriske felt, og enhver organsygdom har sin årsag og sit grundlag i det ernærende og opretholdende æteriske spejlbillede, vil sygdommen i den fysiske krop også blive fjernet ved opfyldningen og reguleringen i vedkommende æteriske organ,

Da magnetisørens vilje også kommer med ved magnetisering, om end ubevidst, er den helbredendes åndelige og sjælelige beskaffenhed ikke uden betydning. Den syge, der gør sig passiv, optager nemt magnetisørens sjælelige og følelsesmæssige tilstand i sig. En helbredende, der anvender magnetiske eller lignende åndelige kræfter, skulle være en helgen, eller i det mindste et moralsk og sjæleligt højtstående menneske, for også samtidig at kunne hjælpe den syge sjæleligt.

BRUNO GRÖNINGS HELBREDEDE STRØM

Efter den ovenstående forklaring, bliver det nu muligt for os at forstå karakteren og virkningen af Bruno Grönings helbredende kraft. Her har vi dog hverken med en helbredende magnetisme at gøre i en kendt, almindeligt forekommende art, eller med en lignende suggestiv eller endog hypnotisk kraft. Det drejer sig langt mere om en kraftstrøm, der må betegnes som en umiddelbar tilstrømning fra den åndelige verden, der virker med en intensitet, bredde og udtømmelighed, så de derigennem opnåede helbredelser forekommer som uforklarlige mirakler.

Ethvert menneske står gennem sin fysiske, æteriske, astrale og mentale tilstand i stadig forbindelse og vekselvirkning med kosmos. Man kalder derfor mennesket for mikrokosmos, dvs. den lille verden, der er et billede på makrokosmos, på hele verden, og har de samme kræfter og tilstande i sig, som findes i den store verden. Hos mennesket er de indre organer på det nuværende udviklingstrin i almindelighed endnu ikke udviklet for åbenbaringen af de kosmiske kræfter. Derfor står menneskene foreløbig kun følelsesmæssigt og erkendelsesmæssigt overfor kraftstrømmene fra kosmos, uden at kunne bringe kræfterne i deres umiddelbare og skabende magt til udløsning i sig selv.

Gennem sin tagen ved lære, løftelse og forening med menneskets højere, guddommelige selv, åbner centrene sig i den indre krop, og de højere kræfter og livsstrømme åbenbarer sig i mennesket.

Den største, tyske læge, Theophrastus Paracelsus, siger: "I naturen er der store, skjulte kræfter, og når de bliver befriet for hindringer, der står i vejen for deres udvikling, så er det, som om et fanget menneske bliver befriet for sine bånd, og hans sind er frit. Naturens mysterium i kroppen er som en ild i træ, der ikke kan brænde, så længe træet er vådt. Men hvis vi vil lære disse hemmeligheder at kende, så må vi frem for alt tænke over, hvad der er det nyttigste og ædleste for mennesket at vide, nemlig den store hemmelighed hvad Gud er, hvad mennesket er, og hvordan mennesket og Gud skal forholde sig til hinanden, for kun gennem Gud kan det evigt gode blive erkendt. Archidoxes "Libe 1".

DEN RELIGIØSE VEJ

Ved betragtningen af Bruno Grönings virke, skal en side ikke forties, som i hans adfærd viser det religiøst-etiske indhold og hans egen bevæggrund. Han er et religiøst menneske, som ikke kun ser tilværelsen på jorden og dens værdi i opnåelsen af sundheden. Sundheden er for ham kun en forudsætning for en livsførelse, der opfylder de moralske krav. At gøre den guddommelige vilje, som er kærlighed til alle mennesker og skabninger, og at hjælpe med til at befri menneskeheden for sjælelige og fysiske lidelser, er hans bestræbelse. Derfor hører

vi fra ham gang på gang formaningen om at henvende sig det guddommelige gode og sande, da vi i grunden kun kan opnå en varig fysisk sundhed ved at følge det, som det guddommelige som fornuftens og samvittighedens stemme i os kræver.

I Bruno Grönings taler hører vi gang på gang, hvordan han kalder det at vende hjem til Gud for alle menneskers opgave. Når de, som gennem ham har genopnået sundheden, vil takke ham, afviser han denne tak og siger: "Tak Vorherre, og ikke mig, for han alene er helbrederen, og tak ham ved at De opfylder hans bud!" Igen og igen henviser han til, at mennesket skal elske sine medmennesker som sig selv.

I enkel tro, er han opfyldt af sin mission, at føre menneskene tilbage til Gud. Hele hans kærlighed gjaldt de syge, fattige og trængende. At hjælpe dem er indholdet i hans liv, som han ofrer alle bekvemmeligheder og fordele for. Hans venner ved, hvordan de syge ligger ham på hjerte, og hvor ofte han efter flere dages rejse kommer udmattet og sulten tilbage, men hvor hans egne behov først kommer i betragtning efter besøg hos de syge.

Menneskene skal igen blive gode og hjælpsomme, og de skal vide, at de alle er Guds børn, og i overensstemmelse hermed tænke og handle broderligt. Det er udtalelser, han gang på gang siger til sine syge.

Opbygningen og vedligeholdelsen af kroppen, afhænger i allerhøjeste grad af sjælens tilstand og karakter. Sjælen er den skabende årsag, og den fysiske krop det ydre udslag. Gennem den måde, mennesket åndeligt forholder sig, hvordan han tænker og føler, danner han sit ydre liv, og dermed sin krop. Den daglige erfaring bevidner, hvor voldsomt forestillinger og indbildninger påvirker velbefindendet. Tankerne og forestillingerne vækker ønskerne, lidenskaberne og begæret, og bestemmer en forkert levevis, hvis følger igen er hæren af sygdomme.

I menneskets sjælelige karakter, har vi det fælles grundlag til at kunne erkende alle tilstande i menneskets tilværelse. Man kan sammenligne menneskeheds nuværende situation med en alvorlig sygdom, som giver sig udslag i krige, revolutioner, den sociale elendighed og den hensynsløse alles kamp mod alle. Begæret efter besiddelser, nydelse og magt behersker sindene og skaber tilstande, som i deres videre forløb fører ned i afgrunden af hjerteløs fremmedgørelse, fortvivlelse og ødelæggelse af alle værdier.

Alle indsigtfulde og gode mennesker erkender, at tilværelsens onder kun kan blive overvundet ved at vende tilbage til de uforanderlige åndelige goder. Der findes i sandhed kun ét højeste gode, og det er Gud, som er det ene liv og evige, åndelige lys i hele verden.

Alle store religioner, filosofier, enhver etik, videnskab og sande kunst, taler og stræber efter dette mål for den menneskelige udvikling og fuldkommengørelse, og deres kundskaber og henvisninger stemmer overens med hinanden, selv om de også kan være forskellige i formen og måden at udtrykke sig på. For der er kun én

sandhed, kun én guddommelig væren, og kun én højeste vej til at komme højere og til genforening, som består i overvindelsen af egoismen og den forkerte viden.

Bruno Grönings virke er rettet mod menneskets ydre og indre omformning. Vi kan kun ønske, at han får al mulig frihed for dette velsignelsesrige virke, som gør det muligt for ham at gengive mange lidende mennesker sundheden og troen.

Fra mængden af SUCCESBERETNINGER

hvoraf der efter Bruno Grönings første toårige virke foreligger i hundredvis, skal der nu følge nogle.

Deriblandt er der også nogle fra fjernpåvirkninger, der kan virke som bevis på de foranstående udtalelser. Måtte oplysningerne tjene til erkendelse af sandheden, og føre mange mennesker til helbredelse.

H.H., Duisburg, den 21.02.1949:

”Herved sværger jeg på, at hr. Gröning har fjernet mit mavesår, som blev konstateret gennem røntgenoptagelse. Desuden var jeg her selv vidne til, at hr. K., hvis underarm var lammet, igen let kan bevæge sin hånd og fingre, og har følelse og kraft i dem.”

W.P., dreng på 9 år, Freimann, den 03.03.1949:

Hjernehindebetændelse 9 måneder gammel, åndeligt tilbagestående, ligevægtsforstyrrelse, kan ikke gå alene. – Nu åndeligt stimuleret, går alene gennem menneskemængden uden at støde på nogen.”

J.K., München, den 03.09.1949:

”Alvorlig dobbeltsidig hoftelidelse, luksation i 45 år, føler sig igen fuldkommen rask som et nyt menneske.”

R.M., Bischofswiesen, 14 år gammel, den 03.09.1949:

”Fra seks uger gammel spinal børnelammelse, kan nu gå igen.”

A.G., Waakischen ved Bad Tölz, den 03.09.1949:

"Lammet gennem blodprop efter lungebetændelse i 1945, kan ikke gå. Står op efter optagelse af strøm, og går igen."

J.E., Westach, Post Isen, den 03.09.1949:

"Vattersot på grund af dårligt hjerte, nyre- og blærelidelse. I de sidste tre måneder på tre sygehuse, fra det sidste sendt hjem som udsigtsløs efter 48 timer. Gennem Bruno Grönings berøring, mens han gik forbi, blevet helt rask, går på kro og spiser en steg og drikker to store krus øl."

W. Sch., Westach, Post Isen, den 03.09.1949:

"I ni måneder betændt ben efter blodprop, stærkt opsvulmet, fuldkommen dækket af eksem, siden sammenkomst med Gröning tørrede eksemen fuldkommen ind og forsvandt." Beretning fra øjenvidner fra samme landsby."

Fru A., Wien 13, beretter den 10.11.1949:

"På Traberhof ved Rosenheim kunne jeg overbevise mig om en helbredelse for børnelammelse. Patient bragt til Traberhof i rullestol, kunne ikke bevæge sig, og blev befriet for sin alvorlige lammelse. Patienten var ved siden af gangbesværet behæftet med en sprogfejl, som han også blev befriet for. Som patienten fortæller, kunne han for første gang i tre år frit bevæge sig og tale med sin kone igen. Helbredelsen har ifølge udtalelser fundet sted for omkring ti uger siden, og varer ved til i dag."

"Den 29. september modtog min mand en fjernhelbredelse i Wien. Han ytrede ønske om personligt at komme til Gröning. På grund af hans sygdom afviste lægerne at tage ansvaret for en rejse. Senere mærkede han på grund af fjernhelbredelsen en sådan bedring, at han alene kunne tage af sted til Tyskland. Denne patient er ifølge udsagn fra ansete læger i ind- og udland blevet betegnet som uhelbredelig."

F.B., München, den 06.11.1950:

"Som 11-årig pige fik jeg meget stærke gigtsmerter. Jeg måtte ligge i sengen i ti uger, og sygdommen trak fra nakken ned i venstre ben. Smerterne i benet har siden da aldrig helt forladt mig. Hjertet blev også påvirket. To operationer, to svangerskaber og klimakteriet, bragte forstærkede smerter i benet, hvor der også kom åreknuder. Efter optagelse af strøm gennem Bruno Gröning, blev venstre del af kroppen meget varm, derefter hed, og jeg følte pulsen banke i fingrene. Jeg kunne stå op, og kan uden smerter bevæge benet og bøje det frem og tilbage. 16.10.1950: Ingen smerter i

dag, Hvor herligt, jeg kan nu gå op og ned ad de mange trapper. 20.10.1950: Jeg er helbredt.”

I. Sch., Bad Wiessee, den 28.10.1949:

”Beretning om fjernhelbredelse: Fru A. Z., München, bad hr. Gröning om helbredelse for sin alvorlige hjertelidelse. Hr. Gröning befattede sig endnu samme nat med det modtagne brev. Den syge fik reaktionen om natten. Hun kunne forlade sengen, kan gå og føler sig rask.”

E.G., Schweinfurt ved Main, den 10.03.1951:

”Siden den sidste optagelse af strøm er min lidelse i hovednerven, der frem for alt gennem stærke smerter i hovedet, der steg til kvalme, og som i de sidste år kun gennem overdosering af hovedpinetabletter og sprøjter kunne afværges, er jeg blevet helt rask. Jeg har haft denne lidelse i næsten 30 år.”

Fru G.K., Bad Kissingen, den 20.03.1951:

”Min lille søn havde i $\frac{3}{4}$ år konstant blødning fra tarmen. Trods lægelige behandlinger og indgreb var det ikke lykkedes af standse blødningerne. Barnet var så svagt, at han faldt ned af stolen og var besvimet. Indleveret til observation på klinikken, kom det uforbedret hjem. I tre år havde det konstant betændte øjne, og var hele tiden i lægelig behandling. Gennem hr. Gröning er der sket et mirakel. Efter hans helbredende strøm har der ikke vist sig den mindste blødning. Barnet forlangte noget at spise, hvad jeg inden da ikke kendte til, så jeg måtte altid nøde maden i ham. Nu blomstrer barnet synligt op, også øjnene er gode.”

A.K., Schweinfurt, den 22.03.1951:

”Ifølge røntgenoptagelse og EKG led jeg af hjertemuskelskader og alvorlige kredsløbsforstyrrelser. Desuden havde jeg 3,3 % sukker i urinen, og 2,9 % blodsukker. Lidelserne blev konstateret på Kom-munehospitalet i Schweinfurt. Gennem hr. Gröning er jeg blevet befriet for de nævnte lidelser, og har slet ingen forstyrrelser mere.”

Ww. E.M., Bad Kissingen, den 14.03.1951:

”Jeg havde alvorlig gigt i knæene, og der var også noget med hjertet. Jeg var altid i lægelig behandling, og ingen har fjernet smerterne. Gennem hr. Gröning er jeg blevet rask.”

A.P., Schweinfurt, den 28.03.1951:

"I 10 år har jeg været plaget af rasende hovedpiner. Forskellige læger konstaterede en pandehulebetændelse. I næsten to år var jeg i resultatløs lægelig behandling. Gennem hr. Gröning fik jeg en reaktion, der viste sig ved at der kom små betændelsesklumper med størknet blod fra næse og mund. Nu føler jeg mig fuldkommen frisk, sund og uden smerter."

B.J., Reith bei Kissingen, den 17.03.1951:

"Mit barnebarn led af senelammelse. Foden begyndte at vokse nedad, tæerne var stærkt krummede og kunne ikke bøjes opad. Hr. Gröning foretog en fjernhelbredelse omkring kl. 8.40. Jeg kørte straks hjem, vi løftede barnet ud af sengen, stillede det på bordet, og fod og tæer var lige, og barnet kunne bøje tæerne opad. Vi var alle dybt grebne. Jeg led selv af gangbesvær, og oplevede ligeledes en væsentlig bedring."

R.H., Hassenbach ved Kissingen, den 05.03.1951:

"Mit toårige barn er ikke i stand til selv at bevæge sig, det bliver liggende sådan, som man lægger det. Det kunne heller ikke tale, og var ikke i stand til at holde det lille hoved oprejst, men havde det altid i en hængende tilstand. Jeg har opsøgt utallige læger. De har rådet mig til at stille barnet til rådighed for forsøg, da det jo ikke ville kunne helbredes, bl.a. sagde en læge til mig, at jeg skulle bede Vorherre om at lade barnet få en lungebetændelse og dø. En helbredelse skulle jeg ikke regne med. Dagen efter besøget hos hr. Gröning, begyndte barnet pludselig at sige små ord, hvad det hidtil ikke kunne. Det blev meget roligere og mere tilfreds. Jeg kan nu lege med mit barn, og det ler ved det. Især forbavsede er det også, at barnet nu kan trække de små ben til sig."

C.H., Bad Kissingen, den 07.03.1951:

"I årevis har jeg lidt af en alvorlig reumatisme, gigt og forstyrrelse af kredsløbet, stødvist blodtilførsel til hjernen, og krampagtige trækninger, hvorved fingrene bøjedes indad. Gennem stanniolkuglen er mine smerter fuldkommen forsvundet, og jeg har det gudskelov vældig godt."

L.W., Schweinfurt, den 21.03.1951:

"I mit venstre ben led jeg af alvorlig årebetændelse. Alle lægelige anstrengelser var resultatløse. Gennem den Gröningske stanniolkugle blev min lidelse tydeligt bedre, og på få dage var jeg helt befriet for det."

A.Sch., Bad Kissingen, den 22.12.1950:

"Den 13. oktober 1950 fik min søn en hjernerystelse på grund af et styrt. Gennem hr. Grönings fjernhelbredelse blev drengen i løbet af kort tid fuldkommen sund igen, uden nogen som helst følger. Ved et møde med hr. Gröning i december samme år, spurgte han, hvordan det gik drengen. Jeg fortalte, at han var fuldkommen rask.

Derpå sagde hr. Gröning: "Men drengen er noget handicappet på det højre ben." Det kendte jeg ikke noget til. Men da jeg fortalte min kone, hvad hr. Gröning havde sagt, var hun ganske forstumlet og tilstod, at drengen for fire dage siden var faldet på knæskallen, og havde stødt en splint derind, hvad hun ikke havde fortalt mig noget om. Begge på højre ben. Han kan ikke rigtigt gå, og klager over smerter. Vi var fuldkommen målløse over hr. Grönings clairvoyante evne."

S.K., München, den 22.02.1950:

I to år havde jeg en betændelse i knæleddet, og kunne kun gå med stok. Lægelige anstrengelser bragte ingen helbredelse. Gennem hr. Gröning er jeg blevet hjulpet. Smerterne er borte, jeg behøver ikke stok mere, og kan bøje knæet, hvad jeg ikke kunne tidligere. Også hovedsmerter, som jeg led af i 20 år, er fuldkommen forsvundet."

Fru P.M., Bad Kissingen, den 08.01.1951:

"Det er virkelig som et mirakel, at min mangeårige lidelse – kroniske nervesmerter – er helbredt af ham."

C.B., Bad Kissingen, den 08.03.1951:

"I mere end 10 år led jeg af alvorlig arthritis i begge ben, og har forsøgt alt for at hidføre en forbedring, men forgæves. Under strømoptagelsen lykkedes det mig at bevæge mit knæ, og derefter uhindret og uden smerter, på meget kort tid, at gå den lange vej til min bolig. Både næste formiddag og eftermiddag kunne jeg foretage lange spadsereture."

En fjernhelbredelse med Bruno Grönings clairvoyance, som der foreligger mange af, følger her. Det skal dertil bemærkes, at de helbredte i de fleste af disse tilfælde ikke giver nogen beretning, og at helbredelsen for det meste kun bliver bekendt gennem andres meddelelser. Et brev bliver blandt mange andre taget i hånden af Bruno Gröning, uden at han har læst det og kender dets indhold, og fjernhelbredelsen konstateret af Gröning den 27.12.1950, som hr. P.A.D., München, kan bevidne: "Øresusen kleinger af gennem varme, sygdom forsvinder, når den bliver helt glemt."

Det brev, der først blev åbnet efter en indledt fjernhelbredelse, har med hensyn til sygdommen følgende ordlyd: "Samtlige speciallæger har forklaret mig, at de desværre ikke mere kan helbrede mig. Hvor ville jeg være lykkelig, dersom jeg blev fri for susen i højre øre og højre halvdel af hovedet, og igen kunne høre med højre øre. Desuden, hvis jeg blev befriet fra de ubehagelige følgevirkninger af min skrantende bugspytkirtel, lever og galde. Jeg lå i år to måneder på hospital, og blev desværre udskrevet som uhelbredelig."

Svarskrivelse: Linz, den 15.02.1951:

"Der er foregået en helbredsmæssig forvandling i mig. Kun De havde kunnet bevirke et mirakel på mig, for jeg blomstrer ligefrem op de sidste ca. fire uger. Men hvad der er det vigtigste, er at jeg føler mig så vel fysisk. Med mit hjerte går det væsentlig bedre, også med min galde og bugspytkirtel. Jeg kan igen ustraffet spise alt. Jeg ville være uendelig lykkelig, hvis jeg kunne få en af Deres berømte stanniolkugler fra Deres kærlige hænder."

HELBREDTE BERETTER OM BRUNO GRÖNING

Augsburg, den 29.03.1951:

"Vi var i sidste uge vidne til helbredelser og så, hvordan lidende med lammelser, der havde varet i årevis, pludselig smed krykker og stokke, og uden disse kunne gå normalt igen. Vi var også vidne til, at ikke tilstedeværende syge blev helbredt. Disse kendsgerninger er bevist talrige gange. Ved den hos os lovbefalede ytringsfrihed retter vi spørgsmålet til offentligheden, af hvilken grund og med hvilken ret der blev forlangt helbredelsesforbud mod hr. Gröning. Vi og utallige ligeledes helbredte og forbedrede siger, at ingen jordisk lov kan og må fratage Bruno Gröning hans helbredende kraft. Undertegnede erklærer ved ed, at de er vidner til de anførte helbredelser på sig selv og andre.

E.S., Augsburg:

De undertegnede"

Af de mange helbredelser af dyr, hvor domme som suggestion, hypnose og lignende bestemt er udelukket, følgende beretning:

W.K., Schweinfurt, den 19.03.1951:

"Min schæferhund led i uger af en alvorlig hundesyge. Betændelsen løb fra dens øjne efter resultatløs behandling. Jeg lagde en aften den stanniolkugle, jeg havde fået af hr. Gröning, under dens leje. Næste morgen var øjnene fuldkommen klare, og hunden er fuldkommen rask."